

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 14 0 У 005229 22 Увп
Бања Лука, 04.4.2024. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Смиљане Мрше предсједника вијећа, те Страхиње Ђурковића и Татјане Ступар чланова вијећа, уз учешће Жељке Вујановић као записничара, у управном спору по тужби Т.К. из Ш., заступан по пуномоћнику В.Б., адвокату из З. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 30.11.2021. године, туженог Министарства, у предмету стамбеног збрињавања додјелом стамбене јединице, одлучујући о захтјеву туженог за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 005229 22 У од 16.02.2022. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 04.4.2024. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба и поништен оспорени акт којим је тачком 1 диспозитива укинута рјешење Одјељења за општу управу и послове грађевина, Општинске управе, општине Ш. број ... од 02.9.2021. године, а ставом 2 диспозитива утврђено је да тужилац Т.К. не испуњава услове за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице.

Уважење тужбе суд је образложио позивом на одредбу члана 8 став 1 Уредбе о стамбеном збрињавању породица погинулих бораца и ратних војних инвалида Одбрамбено-отаџбинског рата („Сл. гласник Републике Српске“ број 26/19 и 77/20, у даљем тексту: Уредба) којом су прописани услови за стамбено збрињавање породица погинулих бораца и ратних војних инвалида. Истиче да је тужилац 29.5.2019. године поднио захтјев за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице и да је првостепени орган рјешењем од 02.9.2021. године утврдио да тужилац испуњава услове за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице и бодовао га са укупно 155 бодова те да тужени није правилно поступио када је у поступку ревизије укинуо рјешење првостепеног органа и утврдио да тужилац не испуњава услове за стамбено збрињавање. Додаје да је тужени доносио оспорени акт повредио одредбу члана 8 Закона о општем управном поступку („Сл. гласник Републике Српске“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП) јер је донио одлуку супротно одлуци првостепеног органа која је донесена на основу увиђаја на лицу мјеста који је извршила Комисија дана 18.10.2019. године и у складу са тим сачинила записник те на основу статуса породице погинулог борца који је признат подносиоцу захтјева и његовој супрузи као и на основу утврђеног статуса борца I категорије који је признат

подносиоцу захтјева, а којом је утврђено да тужилац у складу са чланом 16 до 24 Уредбе испуњава услове за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање побијане пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужени оспорава њену законитост због повреде Закона о општем управном поступку и одредби члана 8 став 1 и 9 Уредбе. Истиче да су неутемељени наводи из побијање пресуде да су повређене одредбе члана 8 и 10 ЗОУП, јер је службено лице на основу записника Комисије и приложених фотографија утврдило право стање ствари с обзиром да из стања списка произлази да тужилац тражи искључиво стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице, а не додјелом неповратних новчаних средстава, а које ће чињенице узети у обзир као доказане одлучује службено лице по слободном увјерењу. Наводи у пресуди да су наступиле нове околности које приликом доношења рјешења нису узете у обзир су неосноване јер тужени као ни првостепени орган није био упознат са проширењем породице тужиоца с обзиром да није пријавио наведену промјену али тужени сматра да то није од утицаја на стамбено збрињавање будући да је објекат тужиоца површине 71 м² што је довољно за петочлану породицу. Суд инсистира на статусу тужиоца као члана породице погинулог борца и статусу борца I категорије што није спорно као и на броју додијељених бодова али занемарује остале услове који се морају испунити код остваривања права на стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице. Комисија је констатовала да постоји могућност помјерања тла што би могло бити од утицаја на стабилност објекта као и да је прилаз објекту неадекватан, а терен објекта опасан за боравак старих лица и да је објекат удаљен од Ш. 15 километара, па Комисија сматра да се ради о безусловном објекту за становање али не наводи да се ради о објекту који је за отпис из стамбеног фонда, а чињеницу да је објекат безуслован не оспорава ни тужени. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи или укине и предмет врати на поновно суђење.

Тужилац није дао одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске“, број 109/05 и број 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је тужилац 29.5.2019. године поднио захтјев за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице по основу статуса члана породице погинулог борца и да је првостепеним рјешењем ставом 1 диспозитива утврђено да тужилац испуњава услове за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице по структури двособан стан док је ставом 2 диспозитива констатовано да се тужилац бодује са укупно 155 бодова и рангира на ранг листу за стамбено збрињавање породица погинулих бораца додјелом стамбене јединице. Оспореним актом у поступку ревизије тачком 1 диспозитива тужени је укинуо рјешење Одјељења за општу управу и послове грађења Општинске управе, општине Ш. број ... од 2.9.2021. године и тачком 2 диспозитива утврдио да Т.К. из Ш. не испуњава услове за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице. Побијаном пресудом уважена је тужба и поништен оспорени акт из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Правилно је побијаном пресудом уважена тужба и поништен оспорени акт јер је тужени донио оспорени акт супротно чињеничном утврђењу, а на којем је засновао

своју одлуку првостепени орган тужене. Наиме, првостепеним рјешењем је на основу увиђаја на лицу мјеста и записника Комисије утврђено да је објекат, у којем се тужилац налази са породицом, неуслован за становање па према томе ако је објекат неуслован за становање онда се то лице не може сматрати стамбено збринутим, због чега је без основа навод туженог да Комисија, у записнику, није навела да се ради о објекту који је за отпис из стамбеног фонда.

Правилно нижестепени суд у побијаној пресуди наглашава да је тужени доносио оспорени акт повредио одредбу члана 8 ЗОУП, јер је своју одлуку и закључак о неиспуњавању услова за стамбено збрињавање додјелом стамбене јединице засновао на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању које је имало за последицу неправилну примјену материјалног права.

Из наведених разлога, побијана пресуда је правилна и законита, а наводи захтјева неосновани.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев туженог за његово ванредно приспитување, на основу одредаба члана 40 став 1 тог закона, одбија.

Записничар
Жељка Вујановић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић